

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В.05/2009**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 15.12.2009. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазић Милорад?

- **Оптужени Лазић Милорад, Ђаковић Перица, Вујиновић Никола, Марунић Мирко, Коњевић Никола.**
- **Присутни су и браниоци оптужени адв.Ђорђе Дозет, Калањ Ђорђе и Рајко Јелушић.**
- **Сведоци Иванчевић Јовица.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел присутан Иванчевић Јовица? Јесте.

- **Лазић Душко је присутан.**

Нису приступили сведоци Матић Богдан, позив није примио, констатује се да је достава покушана на адресу која је у списима предмета, а на истој је лице непознато, према извештају МУП-а Дирекција полиције УКП Службе за откривање ратних злочина 03/4-3-1 број 230-5349/09 од 11.12.2009.године, извршеним проверама на адреси утврђено је да исти не станује на наведеној адреси, а провером у евиденцији пребивалишта које се води код МУП-а утврђено је да лице нема ни пребивалиште ни боравиште на територији Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекаћете само мало да издиктирам записник.

Сведок Купрешанин Сава није приступио, позив није примио, покушана достава и преко судског позивара, а према изјави ћерке лице се налази на службеном путу и биће одсутно 15 до 20 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули сте за ове сведоке који нам нису приступили. Дакле ви сте?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Иванчевић Јовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иванчевић Јовица.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку испита сведок *ИВАНЧЕВИЋ ЈОВИЦА*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете дати ваше личне податке. Ви сте рођени где и које године?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Рођен сам у Госпићу 20.маја 1962.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ветеринарски техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше пребивалиште?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Пребивалиште ми је сад Гроцка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гроцка?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо ту адресу, јер на овој адреси сте непознати.

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ево сад је нова, преселио сам пре неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам дати?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Трг Републике 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са окривљенима Лазих Милорадом, Ђаковић Перицом, Вујновић Николом, Марунић Мирком, Коњевић Николом.

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: У сродству нисам са никим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Нисам ни у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклетву нисте полагали, јел тако? Ви сте били саслушани.

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Положили сте заклетву. Ви сте саслушани 29.фебруара 2008.године у фази истраге, да ли остајете код тог исказа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок упозорен, опоменут, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви знате шта је овде предмет поступка?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Упознат сам са предметом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да испричате све што вам је познато о предмету, значи ништа не смете прећутати, све што вам је познато у вези овог догађаја испричајте нам, ја вас нећу прекидати, дакле ви у једном неометаном излагању изложите све што вам је познато.

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Пар дана, то је био 02.септембар ја мислим '91.године, мени су родитељи били избегли из Госпића у Читлук, селу Читлук, то је место крај Госпића. Ја сам тада био у резервном саставу полиције место Удбина, око 35 километара, тако раздаљина. На Удбини сам радио као резервни полицајац са Ђаковић Перицом који ми је уједно био и цимер у хотелу и скупа смо имали све смене док смо били нормално у резервном саставу. Радили смо 01., у трећу смену и ја сам 02., кренуо да обиђем родитеље у селу Читлуку. Ујутро Ђаковић Перица је остао иза мене, нормално да спава јер смо радили претходну ноћ. Ја сам кренуо са «рено 4» аутомобилом за Читлук и дошао сам у Читлук, то је, кренуо сам око десетак сати ујутру, тамо сам био око 11-12 сати, не могу да се сетим тачно, посетио родитеље, био са њима мало и кренуо сам после подне назад за Удбину. На путу за Удбину од Читлука сам нормално морао да прођем кроз Медак село, гдје ме је сусрео један човјек, ја га по имену тако знам само, сам начуо, осредње висине, Клеут и замолио ме да само погледам да има један

ратни заробљеник, да га повезем према болници у Удбини и ја сам нормално изашао ван из кола и тамо пред, то је гостионица «Јадран» ваљда, не знам, била за време мира колико ја знам, он је био испред, Клеут ми је помогао да га утоварим у ауто и уз то сам га препознао јер смо скупа ишли у школу. Кад сам га ставио у ауто ја сам га повезо према Удбини јер прва болница је била на Удбини. Није био баш у некоме здравственом најбољем стању и на путу према Медку сам на цести срео и видио Коњевић Николу и замолио га да пође са мном јер дотични који је био у мојим колима бојао сам се за његово, да се нешто не деси, да не би одговарао за њега. После тога смо пролазили кроз село Крушковац где смо пред кућом видели Чубрило Мишу, заједничког нашег професора, од мене и од Медунића и његова супруга нам је била разредница, разредни старјешина. И ја сам замолио Мишу Чубрила да исто иде са нама што је он одма прихватио и кренуо је с нама према Удбини. Сам долазак на Удбину ја сам возио право према болници, и пред болницу, пошто сам и знао да на Удбини ради доктор Матић главни хирург он је био хирург у Госпићу, обратио сам се њему јер сам га видео пред болницу, да имам једнога хрватског ратног заробљеника у колима, тешко повређени. И он је одмах рекао да га изнесемо ван на носила, особље болнице га је уњело унутра. Доктор Матић је мене замолио да обезбједим, ако могу за прву руку, болницу, зато што је унутра било наших рањеника, да не би дошло до неке одмазде. И ја сам у истом моменту, нисам имао кога, пошто сам знао да Перица Ђаковић је горе остао у хотелу иза мене, ја сам отишао горе, нашао сам га у хотелу, у соби, замолио га да дође доле, да један буде испред врата један да буде унутра. Перица је био прихватио мој позив, дошао испред врата болнице гдје је остао, ја сам био унутра у ходнику, он је био испред, остао је пар сати док није дошла патрола друга да обезбеди Медунића и болницу. И то што се тога тиче то би било све, мога исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По закону питања ће вам постављати сада заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања? Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сведок може да каже, односно обраћам се директно сведоку, да ли је било какве комуникације било у возилу између вас и Медунића или између Коњевића и Медунића?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па комуникације није било колко ја сам возио и био сам усмерен да довезем њега у болницу, ја колико се сјећам, иако је то давно било, комуникације није било јел кад га је нешто Коњевић упитао он је само, он није баш био у стању да може да прича

или није хтео да прича, не знам, то не знам, углавном комуникације није било.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте по било чему могли закључити да Коњевић зна ко је особа или да Коњевић зна шта му се десило?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Нисам могао по ничему закључити, зато што није ништа ни причао, нит ми је спомињао ништа, шта се њему десило нисам могао то да закључим.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Питање, колико дуго познаје Ђаковић Перицу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ђаковић Перицу познајем дуго, јер смо живели у истој улици у Госпићу и познајемо се од малих ногу.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли вам је познато где се налазио Ђаковић Перица пре почетка ових сукоба у Хрватској, дал је био у Госпићу или је био ван Госпића?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Перица Ђаковић у почетку самих сукоба је отишао да ради у Загребу и које време се задржао то не могу да се сјетим, ал кад је дошао из Загреба, знам један случај, то је он имао мало незгодан што се тиче, кад је дошао из Загреба тражио је мене кући, ја сам дошао кући, мени је отац рекао тражио те Перица, ја нисам био кући тај дан и ми смо се састајали у кафе «Спорт», то је близу моје куће, и ја сам отприлике знао да је он тамо и ја сам кренуо тамо и на цести сам видео да га шест униформисаних с маскирним униформама, тад је та хрватска полиција била њихова, ја не знам ни како се звала, малтретирали су њега на цести, ја сам то угледао и ја сам међу њима препознао исто школског колегу који је ишао са мном и Медунићем у разреду, он је сад ја мислим председник општине Госпић, Колић Милан, ја сам са њим јако добар био. Ја сам пришао, пошто сам њега познавао и замолио га да не дира Перу, мислим то је ружна слика је била, то су уперене пушке, не знам колико вам је познато, Пера је из мјешаног брака, њега су мало и што се тога тиче и да је био на барикадама у Книну а у то време је он био у Загребу, и ја сам замолио Колић Милана да га пусте, што је он једва прихватио али га је пустио да дигне руку и да иде педесет метара према својој кући са дигнутом руком, како је Ђаковић учинио и тако је отишао кући.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Када је сведок напустио Госпић, ког датума, да ли се може сетити или које време?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Госпић прије ових сукоба.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Значи кад причате о Книну, кад сте се пријавили у Книн, када сте напустили Госпић?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па он је напустио одма после тога.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Причам за вас, за вас, кад сте ви напустили?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ми смо напустили после пар дана Госпић зато што су у Госпићу већ почеле провокације са стране те хрватске полиције, како бих рекао, које год, већином био србин ил ко је тамо живио имао је неке провокације и ми смо одлучили да кренемо, да одемо у територијалну одбрану у Книну, јел нисмо имали мјеста више у Госпићу а зна се добро што се десило са свима који су остали у Госпићу.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Питање да ли вам је познато када је Ђаковић Перица напустио Госпић, да ли се сећате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Кад је напустио?

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: И отишао за Книн?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па он је напустио после ових догађаја.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је он био са вама у Книну приликом пријављивања у ту полицију?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Јесте био.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Рекли сте да сте били скупа у том резервном саставу, колико је дуго био у резервном саставу полиције Ђаковић Перица?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ђаковић Перица се није дуго задржао ко ја у резервном саставу јер он је намјеравао и прије да иде за Београд, исто било је можда прошло, па не знам можда 20 дана, негдје крајем септембра мислим да је он отишао за Београд, ја сам остао још у резервном саставу и ја сам после прешао у ТО Грачац.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли вам је познато за време док сте били скупа на Удбини у резервном саставу полиције да је Ђаковић Перица напуштао Удбину, одлазио ван тог места, кретао се конкретно према овим местима Читлук, Медак?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па ја колко знам и скупа смо те смене вршили, ја колико знам није се кретао он под бројем није имао ни возачки испит ни возило, не знам како би он отишо и нисмо крили тајне један од другог никакве.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли вам је познато шта је било са породицом Ђаковић Перице, да ли знате неког од његове породице?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па знам његову мајку добро, његова мајка је избјегла баш на Удбину код Перинога стрица, Ђаковић Пере, Пере тако ја мислим да се зове и тамо је живела све време и зато сматрам да Перица није имао разлога да иде у том правцу доле, јел, њему је фактични мајка која му је најближа била на Удбини.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Од оружја, од других средстава као припадници резервне полиције шта сте дужили?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ми смо у полицији Удбина задужили као резервни састав пиштољ.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, јесте ли имали униформе?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Имали смо плаве оне униформе једнобојне.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Док сте се налазили, мало час сте рекли док сте давали обезбеђење у болници на Удбини, да ли сте ви улазили у просторију у коју је био смештен Медунић?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ја сам само био у почетку, помогао Медунића да унесем у болницу са особљем из болнице и после кад сам зовнуо дотичнога Ђаковића, Ђаковић је улазио у просторију код Медунића.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Ја више питања немам, то би било отприлике то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, изволите. Немате питања. Хоћете само рећи кад сте спомињали ову гостионицу «Јадран».

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је у ствари било то у то време?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ја да вам будем искрен ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато, да ли је и даље радила као гостионица или је у неке друге намене коришћена да ли знате пошто сте ви били ту, ипак познајете тај терен?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ја да вам будем, ја сам се задржао ту можда пар минута само да ми тај Клеут што ме је оставио да га утоваримо у ауто, ја нисам ни улазио у те просторије, нит знам зашта су служиле ни шта су биле, само знам пре рат, то знам, да је то био ресторан, гостиона, тако, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које би то време било када сте ви пролазили поред гостионице и када сте видели оштећеног Медунића?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: То је било негдје можда после подне, три, четири сата, не могу тачно да речем, тако, три четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После подне. Јел можете детаљније мало да опишете како је изгледао Медунић?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па имао је, на глави је имао онако као, доста је онако био офлекан, како бих рекао, модрице и мало изгребан, ал није баш био у најбољем стању физичкоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен, да ли је био обучен?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па на њему је било нако, то је запуштено доста било, та нека робица, не могу тачно да се сјетим, ал није нешто био екстра обучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па имао је, ја мислим да је имао он сиве оне панталоне, то је Збор народне гарде мислим, ја мислим ал не могу то да потурим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте нешто уопште коментарисали са њим у возилу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Не, ја сам га само питао шта је било, он са мном није поразговорио ни једну реч, само је главом јел се можда бојао исто ко зна где га водимо или што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Коњевић нешто са њим разговарао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ја сам возио да будем искрен, да је Коњевић с њим разговарао исто не знам, јер Коњевић је можда и разговарао, нешто се чуло, ал јел он одговара њему нешто ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто било шта рекли везано за Медунића Коњевић?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ништа нисам рекао, само кад сам замолио Коњевића да иде са мном, он је одмах прихватио да иде, није проблем, нисам ништа осетио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коњевић је овде кад је био саслушан рекао Јовица Иванчевић ми је рекао да су Медунића ухватили у Госпићу у некој кући и да не зна одакле су му повреде.

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ја то не знам, ја и не знам уопште како је ухваћен и како је он дошао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вам предочавам то је Коњевић рекао да сте му ви испричали да је он ухваћен негде у некој кућу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Не знам одакле то, ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам није познато?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ово место Крушковац, колико је удаљено од Медака?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па Крушковац је од Медка можда пет, шест километара тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још питања. Јел имате тужиоче ви? Оптужени? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте у истражном поступку 29.фебруара 2008., друга страна, други пасус, пред крај, кад кажете због чега сте позвали Николу Коњевића да с вама пође на пут, па сте овде то објаснили и кажете замолио сам га да крене са мном из разлога безбедности плашећи се да се нешто не догоди са Мирком, пошто је био у тешком стању, видело се да је повређен па сам се плашио да му се нешто не деси па да мене окриве и тако даље.

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: То сам сад рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте то баш, ово како сте нам описали како је он изгледао, био је мало како сте рекли, доста офарбан, па сад шта је то, да ли има још нешто у том тешком стању, како сте рекли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Има, није изгледао добро, ја нисам лекар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је ваш школски друг кажете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Јесте школски друг, баш се познајемо добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли га питали шта му се десило то?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Он мени ништа одговарао није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли га питали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ја сам га само питао шта је било са њим, и то ништа он није мени одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на основу чега сте закључили да може нешто да му се деси?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па видио сам да је блед, да има модрице по себи, није изгледао добро, човек кад је болестан тачно се види је ли добро јел није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли разумете. Тужилац вам указује зато што сте у истрази рекли да сте се плашили да му се нешто не деси, значи да је тако изгледао да сте се због тога плашили, тако сте рекли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па да, па плашили да се њему нешто не деси, да не би после кривња ил нека сумња била да сам га ја одвезао и не знам што направио са њим и тако, јел он је већ био у лошем стању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел нешто ваш колега коментарисао, јел га он нешто питао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај сапутник ваш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сам га питала.

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па сад сам одговорио на то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли вас двојица нешто о томе причали, да је вас нешто питао шта му се десило?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па нисмо ништа причали, ето, до Крушковца је мени требало неких десет минута, и ту кад смо срели професора Чубрила ја сам и њега замолио да иде са нама, пошто је он исто прихватио и зато што нам је био баш професор оба двојици, његова супруга нам је била разредни старјешина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То смо чули, разредница. Добро немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени да ли имате питања? Да ли има неко од вас питања? Реците јел познајете Вујиновић Николу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тих дана можда виђали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Вујиновића познајем од прије пошто је он добар рвач био и ја сам се исто бавио рвањем, тако га познајем, за време догађаја у Госпићу и за време тих дејстава и тога колико ја знам исто кад сам ја отишао Вујиновића ја нисам ни виђао доле, ја само по информацијама знам да је он отишао за Београд да се бави поново тим спортом који воли и после тога да је отишао у иностранство, о Вујиновићу знам толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазића?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Лазића познајем из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали тих дана?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Па нисам га виђао тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Марунић Мирка?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Марунића површно познајем скроз, њега сад ако сам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? То је све што имате да изјавите? Питања нема. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Онај моменат када он саопштава Ђаковић Перици да је Медунић у болници, какве су реакције Ђаковића да ли се може сетити, да ли је прихватио то одмах, да ли је било некаквог пружања отпора, коментара везано за сам тај догађај?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Ја кад сам дошао у собу у којој смо боравили ја и Перо Ђаковић, ја сам дошао и рекао има доле један познат рањеник што је ухваћен у Госпићу и требали би да обезбеђујемо, доктор Матић је замолио Богдан, да то направимо, он је одма, реко идем доле, сишао је доле, чак је ишао да га види у соби, то знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам лепо. Ви из Гроцке долазите, немате неке трошкове?

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Немам трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам можете ићи.

СВЕДОК ЈОВИЦА ИВАНЧЕВИЋ: Важи. Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Позовите молим вас сведока Лазић Душка.

СВЕДОК ЛАЗИЋ ДУШКО

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Хоћете нам рећи ваше име и презиме?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Душко Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: 05.07.1965.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вам је пребивалиште?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Сурчин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ова, Јаковачка?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Јаковачки Кормадин 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 20, добро. Вама је овде оптужени Лазић Милорад рођени брат?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству још са неким од окривљених?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у поступку истраге сведочили 25.06.2008.године, ви као рођени брат оптуженог нисте у обавези да сведочите, дакле ви сте ослобођени од дужности сведочења. Да ли жели те да сведочите?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

Сведок изјави да жели да сведочи, а након што је упозорен од стране председника већа да је ослобођен од дужности сведочења, обзиром да му је оптужени Лазић Милорад рођени брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лазићу, у овом случају пошто ћете сведочити ви сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би

одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле дужни сте да нам испричате све што вам је познато, ништа не смете прећутати. Нисте положили заклетву у поступку истраге, ја бих вас молила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у свему код исказа код истражног судије који сте дали?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25.06.2008.године?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све што вам је познато у вези овог догађаја. Испричајте нам у то време да ли сте припадали некој јединици, какву сте униформу носили, шта се све дешавало, па нам укратко о томе све испричајте?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па ми смо припадали Територијалној одбрани, ту су већином, уствари биле су те војног састава, сиво маслинасте униформе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте живели у то време?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ја пре тога сам живео у Госпићу, прије кад су почела та ратна дешавања, онда сам дошао код оца и мајке у Медак, значи у очевом стану што је он добио стан од фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли у Медак, ког месеца?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не сећам се тачно, али пре значи пре почетка, директно кад је почело то све да се дешава и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите, испричајте нам. Да ли сте држали неке положаје, где сте држали положаје, да ли сте били?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па то су ишли неки распореди где се одреди па тамо се иде и тако. То је значи на потезу тог дела око Госпића и тако Велебита. Тако сад није било оно специјално да се буде на једном истом месту него нон стоп где треба да се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви чули за неку гостионицу «код Босе»?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи шта је, је ли радила у то време, дакле говоримо о овом периоду, да ли је радила као гостионица или је служила у неке друге сврхе дакле септембра 1991. године, да ли је ту била гостионица или је нека друга намена била тој гостионици?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не, то је била гостионица увек, али то није радило, мислим али била је гостионица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било некога у тој гостионици?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па било је тако људи са стране који су долазили и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ти људи са стране?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па били су неки добровољци и тако, јер то је касније заправо није радило као кафана већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ту били смештени или су долазили?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па ту су они знали и да преспавају и да се наврате ту да се сусрећу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте улазили у ову гостионицу? Немојте да вам постављам питања, испричајте све, да ли сте улазили у ту гостионицу септембра месеца 1991. године, о томе сте нам причали у истрази?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ја сам само провирио ту једном на врата и после тога више нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Један пут сте само провирили?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, у које време сте провирили, кога сте затекли?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: То је било у том периоду када се чуло као да је ухапшен тај човек који је ухваћен тамо не знам где у коме делу, углавном причало се као да је, народ је причао тамо као ухваћен је «усташа» и то и онда је нормално да су се људи скупљали около и завиривали и провиривали и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то једна једина прилика када је како ви кажете ухапшен «усташа» или је било још прилика да су хапсили «усташе»?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ја више нисам видио ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је један једини пут када сте видели?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И због тога сте пришли?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте видели, ајде пришли сте, где сте пришли?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ништа, стао сам на врата и видео сам тамо човека и видео сам пет, шест људи око њега, с тим што у том моменту једноставно нисам приметио, приметио сам човека до појаса да нема ништа на себи, мало онако се видело неке крви и то, али у том моменту колико сам се ја задржао на вратима нисам видио неко малтретирање и неко ударање и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видите њега како је он изгледао, у каквом стању је био, колико је баш око њега људи било? Кажете пет, шест је било око њега?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па око пет, шест отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико вам је деловало, колико је било у тој гостионици, је ли било више људи или?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не, ја имам само представу те слике, а да ли је неко био са стране, то нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А испред ове кафане, је ли било људи?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па било је ту отприлике 20-так људи, тако је бар моја процена колико се сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро видите кажете голог човека?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да, полуголог, до појаса, али уствари он је био можда даље од мене 2-3 метра, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте могли добро да га видите је ли тако?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је 2-3 метра?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па да, али ако је ту било људи мислим колико сам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био повређен, да ли сте видели да је имао неке повреде?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Видео сам да је имао мало крви по себи неки подлив и тако. Колико сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је имао, где је био, где су те повреде, где сте видели крв?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па мало онако по лицу и тако по телу мало и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су га тог момента тукли или је он само тако, да ли је стајао, лежао, опишите нам то што сте видели?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Стајао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајао је?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да. Тад док сам ја стајао ту нису га тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико га није тукао?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта стоји?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нико?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли му пришао неко?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могао да стоји усправно?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико му ништа није прилазио, да ли сте чули да ли је неко нешто говорио, да ли је он?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не, не, ништа нисам, ја сам се ту јако мало задржао, значи само погледао сам и отишао сам, вратио се даље, тако да се нисам ни задржавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кога сте видели од познатих људи ту?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ту од познатих видео сам ја мислим да је Потребих Јово, колико ми се чини да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па ништа, стајао је, да ли сам га видео напред на улазу или унутра, не знам. Ја мислим ту негде на улазу, пре уласка унутра. Колико, иако сам заборавио, знам отприлике да сам њега видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да ли унутра или испред врата не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да ли сте још неког познатог видели?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не, нисам обраћао пажњу, ни кад сам изашао а од познатих јер ја сам одмах окренуо се и отишао на положај, ту је већином вршљало много људи тако да нисам уопште ни обраћао пажњу да ли су неки били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте неког доктора, на кога сте мислили?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Тај је човек добровољац, он се представљао као доктор, што ја не верујем да је он икад докторирао, да је завршио то, али тако се причало као доктор Николић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је он радио, где је био, где сте га видели?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па он је као требао неки стационар да држи доле и тако нешто, бар колико се ја сећам. Чак је он, било је приче да је одвукао тамо неку нашу амбуланту из Медка, ординацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ваш брат био ту? Да ли сте њега видели?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред гостионице, унутра?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га било где видели?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Да ли сте ближе познавали овог оштећеног Медунић Мирка?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ја сам њега можда пар пута виђао по Госпићу и то и уопште нисам знао овако, уствари нисмо имали нека дружења и тек касније сам сјетио се ко би тај могао човек да буде иако мислим то су се људи толико изменили, кад сам чуо надимак више сам га познавао по надимку него да ми неко каже сада то је тај и тај, значи «Кец» му је био надимак и сви су га звали «Кец» тако сам га и ја знао по томе, уствари никад нисам знао да је то Медунић Мирко, кад би ми неко рекао познаш ли га ја би рекао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му се уопште обратили и једног тренутка када сте га угледали у тој гостионици?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, ништа му нисте рекли?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не. Нисам ја ни пришао к њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања тужиоце? Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Може сведок да нам каже којој јединици ТО је припадао?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: ТО припада под Грачац, тамо је ја мислим неки Територијалне одбране Грачац и да је командант био неки Војводић не знам како се зове.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А откуда да спада под Грачац, кад је Медак у општини Госпић?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Зато што је у то време Медак и околина, они су одвојили се од Госпића и као присјединили се општини Грачац.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па јесте ви имали у Медку некакве организоване војне формације или је то функционисало на неки други начин?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не, није било никакве организоване, значи то је ишло по неком систему територијалне одбране Грачаца и командант што је припадало војсци и тако.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А коме је уопште тај грачачка јединица припадала?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Припадала је Војсци Југославије.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Којој јединици је ли знате то?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Мислим да је Шпановић био командант.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Који је то ранг јединице?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Како који је?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Који је ранг јединице то Шпановићево?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Бригада ја мислим.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Бригада. Да ли се сећате какву сте ви униформу носили?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ја сам носио сиво-маслинасту униформу што се дужила, што је дужио свако ко одслужи армију и то.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли то обична војна униформа?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Обична војна униформа, као резерви састав.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А шта сте имали од оружја?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Од оружја шта смо имали, пушку «паповку».

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: «Паповку»?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И још само једно питање, који су односи, односно шта можете да кажете о односима вас домаћих тамо и тих добровољаца који долазе?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па не знам они су били својевољни тако да се није знало ко код њих и како се ко понаша, мислим да нису баш нешто били, да су били лоши и није нека сарадња била.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте ви некад у том времену, говорим о том времену септембар 1991. године, на те положаје о којима сте причали, ишли заједно са њима?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па они су већином били самосталци и тако они су знали некад да дођу, али већином су они самосталци били.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И ајде онда још само једно питање, Коњевић Николу знате?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте га виђали тих дана или у то време уопште у Медку?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само рећи ко је вама био непосредно надређен? Овај Шпановић колико сам схватила је био командант бригаде је ли тако?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вама био, јесте ви били организовани као неки вод, одељење, чета, како сте били организовани?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: То је све припадало Територијалној одбрани, сад да ли је чета, па ја мислим да је била чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама био непосредно ту надређен?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Тај Војводић. Он је уствари његово је било команда и све. И онда знало се по групама, пошаље на пример један пукнт да буде 5, 6, 10 људи и тако по сменама и тако то чување страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви познајте Вујновић Николу?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Знам га из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали тих дана или конкретно тога дана да ли сте га видели?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га познајете, јесте га добро познавали, је ли знате чиме се бавио, шта је радио, где је био? Је ли знате нешто ближе да нам кажете?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Знам. Бавио се рвањем спортом и тако. Знам да је живео у Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па не знам. Значи не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро. Да ли има још питања? Нема. Оптужени да ли имају питања? Немате питања. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То вас је истражни судија већ питао, оштећени само ми пре тога реците да ли ви познајете оштећеног, да ли сте га препознали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ја знам, ми смо се виђали значи, али ту у том моменту нисам могао знати да је он то. Једино по причи касније кад сам сазнао да је тај оштећени Медунић Мирко, онда сам га знао по том надимку што су га звали као «Кец».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он знао вас?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па ја мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо сада шта каже јер заказали смо када ће он бити саслушан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Само овако, само моменат, шта се причало колико је он већ ту био кад сте ви отишли да видите ко је то?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па не знам, ја стварно не знам, ја мислим неколико дана, али не могу искрено то да знам тачно јер сам ја отишао после тога и нисам ни долазио 7-8 дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам вас ја разумео, ја не знам да ли сте ви мене разумели, тог дана кад сте отишли да видите.

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како кажете «ушашу», колико је, да ли знате колико је он ту био дана и да ли је уопште тога дана доведен, неколико дана раније?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ја мислим тога дана да је доведен и да је остао не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да је остао неколико дана, а ви отишли?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па чуо сам касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте чули?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па чује се нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте чули.

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па не знам директно од кога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везано за шта сте чули да је он остао неколико дана?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па као да је остао ту па је, не знам да је пребачен. Ја сам мислио да је отишао и за Книн, уопште није ме интересовало више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остао где у кафани или где је остао?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па ту где је и био та кафана «код Босе».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли има ту нека просторија са решеткама у тој кафани?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Е не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морам признати да ми је остало нејасно, чули сте да је ту неки «ушаша», идете да видите ко је тај «ушаша», дођете видите неки човек, не видите му лице и вратите се?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте ишли уопште да видите?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па само сам провирио ту на врата и отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта да видите, рекли сте били сте на два метра од човека?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па на два, три метра, није то велика просторија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како му онда нисте видели лице?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не. Иначе је то и мрачно доста и тако, та просторија као кафана, то је она старинска градња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је сати било?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па не знам, колико је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дан, ноћ?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ја мислим негде после подне тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било светла споља?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Слабо је ту било светлости.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тек онда ми, шта сте ушли да видите у мраку, а нисте видели?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ништа само сам погледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон није укључен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте ушли да видите, а нисте видели, па сте изашли задовољни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, из знатижеље пришао је зато што се причало да је неки «усташа».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ушао да види ко је то, па јесте видели ко је тај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да, али нисам уопште познао да је то тај човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли нисте видели зато, нисте познали зато што нисте видели лице или из неког другог разлога?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па добро, њему је глава била тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам схватила да ви нисте знали ко је у питању, ја сам схватила да ви знате ко је то у питању.

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да, знао сам ја значи по причи касније, али на пример да ми је неко рекао да се тај човек зове Медунић Мирко ја не би уопште знао да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тај моменат када сте ви угледали како кажте, полуголог човека, нисте видели ко је то и нисте знали име и през име?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не, нисам знао. Значи овако глава доле стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте касније чули?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема. Да ли имате ви још нешто да изјавите?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам лепо можете ићи. Добро. За данас би завршили онда сутра имамо два сведока и судског вештака.

Довршено у 10,40 часова.

Записничар

Председник већа-судија